

RESSÒ DE LA PARAULA

La paraula lliure i alliberadora

Sens dubte ens agrada la paraula profètica, en el sentit de paraula que denuncia obertament, sense embuts, el que considera injust o contrari als drets; valorem la paraula arriscada, que no tem represàlies del poder, sigui del tipus que sigui.

Alhora, som defensors convençuts del dret a la llibertat d'expressió. Afirmem que cadascú pot dir el que vulgui, expressar la seva opinió, també en mitjans públics, sense que ningú gosi censurar les seves paraules.

Aquesta és la raó per la qual «entra» fàcilment en la nostra mentalitat la figura de Jesús com a profeta. Sens dubte ell va ser un profeta de paraula lliure i arriscada. Es pot afirmar que una de les causes de la seva mort va ser l'acusació d'«haver predicat», «haver parlat» contra la Llei o el Temple.

Reconeixem el dret a la llibertat d'expressió com a fita de la democràcia. Sense aquest dret, no seria possible un règim democràtic. Gràcies al respecte a aquest dret, el poble ha pogut conèixer la realitat i formar-se una idea una mica més completa dels fets, els programes i les persones. La paraula profètica lliure és un dret i un servei.

Malauradament hi ha formes subtils de censura que funcionen eficaçment entre nosaltres. Perquè no poques vegades ens preguntem amb raó: A qui es posa el micròfon, a qui

es nega? A qui es ridiculitza, de qui es ressalten les virtuts? Això també és una forma de «censura», perquè també pretén silenciar veus o almenys posar-los sordina. En mans de qui està aquesta censura? Lògicament en mans dels qui ostenten el poder dels mitjans de comunicació i de la cultura, sigui poder polític o poder econòmic. Per a alguns «en definitiva sempre en mans del poder econòmic».

Segons la nostra fe, el veritable profeta està lligat profundament a la llibertat. En un doble sentit: és lliure i allibera.

La fórmula que defineix la paraula profètica cristiana és allò que apareix com escrit des de la presó per l'apòstol sant Pau al seu deixeble Timoteu. Deia,

«I per aquest evangeli haig de sofrir fins al punt de trobar-me enca-

denat com si fos un malfactor. Però la paraula de Déu no està pas encadenada!» (2Tm 2,9).

El secret de la paraula profètica del cristià rau en el fet d'estar al servei de la Veritat. Per estar al servei de la Veritat és lliure, ja que no li importa res el sofriment, sap que la Veritat va triomfar i triomfa en Crist ressuscitat. És una paraula que allibera perquè, com ens va dir Jesús, «la Veritat us farà lliures» (Jn 8,32).

No volem la llibertat, ni creiem en la llibertat d'expressió que

- neixi de l'odi o de la voluntat de vèncer l'adversari;
- o serveixi només per defensar el propi prestigi, el particular benefici, individual o de grup;
- o desenvolupi un discurs demagògic o mentider.

En definitiva, no és la paraula del profeta qui allibera, sinó que és la Veritat a la qual serveix, la veritable font de llibertat. El que passa és que la Veritat necessita de les nostres paraules, potser de les teves i les meves, per fer-se sentir en aquest món nostre. Per això busca persones lliures, que arrisquin el seu benestar, el seu prestigi, el seu poder, perquè uns altres, arribin a conèixer i viure la llibertat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Fer de Maria

L'Església està cridada a ser allò que és: la comunitat dels seguidors de Jesús, que viuen segons el seu Esperit.

És la Mare que ens engendra a la nova vida de l'Evangeli. Per a cada un de nosaltres, l'Església Mare es concreta en la nostra comunitat cristiana. La parròquia té la missió d'a-

companyar-nos a Crist, a la seva Paraula i el seu Esperit. I probablement formem part d'algun grup o alguna associació eclesial. Totes aquestes institucions són petites comunitats cristianes que tenen la missió d'ajudar-nos a entendre i a viure l'esperit de l'Evangeli. Això comporta un esforç personal.

És bo recordar sovint que tot en l'Església està en funció de l'esperit del Senyor Jesús, des de l'Església universal o la nostra comunitat diocesana, fins a la parròquia o qualsevol grup cristià. Les institucions necessiten ordre i organització. També l'Església, tan gran, tan extensa i tan vella. El perill és que ens perdem en

càrrecs i administracions, mentre que algun membre de les nostres comunitats, o potser molts, no dediquin mai una estona a fer de Maria: llegir l'Evangeli, reflexionar, pregar, acostar-se al Senyor Jesús, gustar el seu missatge, créixer en la comunió amb el seu Esperit.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

La palabra libre y liberadora

Sin duda nos gusta la palabra profética, en el sentido de palabra que denuncia abiertamente, sin tapujos, lo que se considera injusto o contrario a los derechos; valoramos la palabra arriesgada, que no teme represalias del poder, sea éste del tipo que sea.

Al mismo tiempo, somos defensores convencidos del derecho a la libertad de expresión. Afirmamos que cada uno puede decir lo que quiera, expresar su opinión, también en medios públicos, sin que nadie ose censurar sus palabras.

Esta es la razón por la cual «entra» fácilmente en nuestra mentalidad la figura de Jesús como profeta. Sin duda él fue un profeta de palabra libre y arriesgada. Puede afirmarse que una de las causas de su muerte fue la acusación de «haber dicho», «haber hablado» contra la Ley o el Templo.

Reconocemos el derecho a la libertad de expresión como un logro de la democracia. Sin este derecho, no sería posible un régimen democrático. Gracias al respeto a ese derecho, el pueblo ha podido conocer la realidad y formarse una idea un poco más completa de los hechos, los programas y las personas. La palabra profética libre es un derecho y un servicio.

Desgraciadamente hay formas sutiles de censura que funcionan eficazmente entre nosotros. Porque no pocas veces nos preguntamos con razón, ¿a quién se le pone el micrófono, a quién se le niega?; ¿a quién se ridiculiza, de quién se resaltan sus virtudes? Esto también es una forma de «censura», pues también pretende silenciar voces o al menos ponerles sordina. ¿En manos de quién está dicha censura? Lógicamente en manos de los que ostentan el poder de los medios de comunicación y de la cultura, sea poder político o poder económico. Para algunos «en definitiva siempre en manos del poder económico».

Según nuestra fe, el verdadero profeta está ligado profundamente a la libertad. En un doble sentido: es libre i libera. La fórmula que define la palabra profética cristiana es aquello que aparece como escrito desde la prisión por el apóstol san Pablo a su discípulo Timoteo. Decía,

«Y por este evangelio soporto sufrimientos; incluso el estar encadenado como un criminal. ¡Pero la Palabra de Dios no está encadenada!» (2Tim 2,9).

El secreto de la palabra profética del cristiano radica en el hecho de estar al servicio de la Verdad. Por estar al servicio de la Verdad es libre, ya que no le importa sufrir, sabe que la Verdad triunfó y triunfa en Cristo resucitado. Es una palabra que libera porque, como nos dijo Jesús, «la Verdad os hará libres» (Jn 8,32).

No queremos la libertad, ni creemos en la libertad de expresión que

- nazca del odio o de la voluntad de vencer al adversario;
- o ni sirva sólo para defender el propio prestigio, el particular beneficio, individual o de grupo;
- o desarrolle un discurso demagógico o mentiroso.

En definitiva, no es la palabra del profeta quien libera, sino que es la Verdad a la que sirve, la verdadera fuente de libertad. Lo que ocurre es que la Verdad necesita de nuestras palabras, quizá de las tuyas y las mías, para hacerse oír en este mundo nuestro. Por eso busca personas libres, que arriesguen su bienestar, su prestigio, su poder, para que otros, lleguen a conocer i vivir la libertad.

† **Agustín Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Eucaristia en el centenario de la mort del Dr. Torres i Bages

El proper diumenge 7 de febrer, s'escou el centenari del traspàs del bisbe Torres i Bages, fill de les Cabañyes.

Per aquest motiu, a les 12 h, el bisbe Agustí

presidirà una eucaristia en el temple parroquial de Sant Valentí d'aquesta població, en record del qui fou bisbe de Vic, autor de *La tradició catalana* i patriarca espiritual de Catalunya.

Trobada de preveres i diaques

Dimarts 19 de gener al matí va tenir lloc a la Casa de l'Església aquesta reunió conjunta per a tots els capellans de la diòcesi, amb una formació sobre l'aspecte catecumenal de la catequesi.

Va començar el bisbe Agustí amb una xerrada al respecte. Després el delegat per al Cate-

cumenat va presentar la publicació *Criteris i indicacions per al Catecumenat d'adults* que s'acaba d'editar. Per acabar, el Sr. Joan Folqué, membre del Servei per al Catecumenat de la diòcesi, va exposar una aproximació històrica al Catecumenat d'adults, juntament amb la seva aplicació avui dia.

Reunió extraordinària dels consells parroquials d'economia

Van ser convocats el 14 de gener, a les 21 h, a la Casa de l'Església per tal d'informar-los sobre les novetats en

el règim de les desgravacions fiscals per als donatius, ja que enguany la deducció a la declaració de la renda serà superior a anys

anteriors. També es parlà de la llei de transparència en relació a la gestió comptable de les parròquies i les activitats vinculades a elles.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Ferides (i II)

Avui voldria centrar la vostra atenció sobre una altra realitat: com tenir cura d'aquells que, després del fracàs irreversible de la seva unió matrimonial, han contret una nova unió.

L'Església sap bé que una situació així contradiu el sagrament cristià. Amb tot, la seva mirada de mestra prové sempre d'un cor de mare, un cor que, animat per l'Esperit Sant, cerca sempre el bé i la salvació de les persones. Vet aquí el motiu pel qual sent el deure, «per amor de la veritat», de «discernir bé les situacions».

Si ens mirem aquestes noves unions amb els ulls dels fills petits —i els petits observen—, amb els ulls dels infants, veurem

encara més la urgència de desenvolupar en les nostres comunitats una acollença real vers les persones que viuen aquestes situacions. Per això és important que l'estil de la comunitat, el seu llenguatge, els seus testimoniatges, estiguin sempre adreçats a les persones, a partir dels petits. Ells són els qui pateixen més en aquestes situacions. Pel que fa a la resta, ¿com podem recomanar a aquests pares que facin tot el que puguin per educar els fills en la vida cristiana, donant el seu exemple d'una fe convençuda i practicada, si els mantenim a distància de la vida de la comunitat, com si estiguessin excomunicats? Cal actuar de manera que no afe-

gim més càrregues de les que ja han de suportar aquells que tenen fills i es troben en aquestes situacions!

Gràcies a l'aprofundiment complet dels Pastors, guiats i confirmats pels meus Predecessors, és molt gran la consciència que cal acollir fraternalment i atentament en l'amor i en la veritat els batejats que han establert una nova convivència després del fracàs del matrimoni sacramental; efectivament, aquestes persones no estan excomunicades, no ho estan!, i no han de ser tractades com si ho fossin: sempre han format part de l'Església.

(Dimecres, 5 d'agost de 2015.)

Minyons Escoltes i Guies
de Catalunya

Els comissaris d'agrupaments escolta amb el bisbe Agustí

Dissabte 6 de febrer, a les 10 h, a la Casa de l'Església, la Laia Cardús i el Carles Valls, comissaris de la demarcació del Baix Llobregat/Garraf/Alt Penedès de Minyons Escoltes i Guies, juntament amb el consiliari diocesà dels escoltes, David Villalonga, es reuniran amb el bisbe Agustí. Serà ocasió de coneixença i de parlar de les relacions de la demarcació i dels agrupaments que la formen amb les seves parròquies d'acollida i amb el Bisbat.

Vida Creixent: acumulant vida als anys

Aquest moviment, tot i que tenia presència a la diòcesi des dels seus inicis, va quedar vinculat i reconegut al Bisbat de Sant Feliu com a associació pública de fidels durant l'any passat, amb decret del bisbe Agustí del 22 de juny. El 2 d'octubre passat es va realitzar la seva primera Assemblea. Ara s'acosta el dia dels seus patrons, Simeó i Anna, el dia de la Candelera, 2 de febrer, i per això faran una celebració eucarística a la Catedral de Sant Llorenç, el dia 2 de febrer a les 11.30 h, presidida pel bisbe Agustí. Parlem de Vida Creixent amb el seu president, Sr. Cristóbal Macias.

Què és Vida Creixent?

És un moviment eclesial d'apostolat seglar que va néixer l'any 1962 a França, sota tres lemes que en formen les bases: espiritualitat, apostolat i amistat.

Quin objectiu té?

Difondre el missatge evangèlic entre totes les persones que vulguin rebre'l, però molt especialment entre els jubilats i persones grans que vulguin compartir amb nosaltres les nostres experiències i vivències en la fe.

Durant l'Assemblea de Vida Creixent: el president, Cristóbal Macias, i el consiliari, Mn. Xavier Ribas

Qui en pot formar part?

Cal dir que, tot i que parlem de jubilats, no vol dir això que aquestes persones tenen l'exclusivitat. S'hi poden vincular tots els homes i dones a partir dels 50 anys, encara que no estiguin jubilats. No significa això que vetem l'accés als joves, sinó més aviat que tenim interessos diferents, motiu pel qual ells troben altres àmbits més adequats.

Quina aportació pot donar VC a l'Església?

L'Església actual està mancada de vocacions, tant sacerdotals com religioses, i cal pregar per elles; necessita ajuda, gent que s'involucri per paliar les necessitats i soledats d'altres, com ara els voluntaris a Càritas; fan falta persones que puguin tenir una paraula d'amistat i consol envers el patiment dels altres... Els membres de Vida Creixent miren d'ajudar en tot el que poden a tothom qui ho necessiti, sense esperar res a canvi.

Els patrons són Simeó i Anna, per què?

Els qui formen part del nostre moviment som d'edat avançada, per això calia trobar entre els

Celebració patronal del 2015

sants de l'Església alguns que compartissin anys. Simeó és l'ancià que havia rebut la gràcia de no morir fins veure el Messies i Anna era una vídua que, des que va morir el seu marit, va quedar al servei del temple, i també era gran. La festivitat és el 2 de febrer, la presentació del nen Jesús al temple. Aquell dia es va acomplir la profecia i Simeó va pronunciar aquella cèlebre frase: «Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador!»

Jornada Mundial de la Vida Consagrada

El dimarts 2 de febrer tindrà lloc la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada i la cloenda de l'Any de la Vida Consagrada. El lema d'enguany, en consonància amb l'Any Sant de la Misericòrdia, és: «La Vida Consagrada, profecia de la misericòrdia». La jornada consistirà en la celebració de l'eucaristia, que presidirà el

bisbe Agustí, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat. Es farà una intenció especial i una acció de gràcies pel 25è, 50è i 60è aniversari de diverses persones consagrades.

També es farà una pregària pels que enguany han fet el seu traspàs a la casa del Pare.

AGENDA

Recés de Quaresma per a joves.

Diumenge 14 de febrer, de les 17 a les 20 h, al col·legi Verge del Roser de Vallirana. Organitzat per la Delegació de Joventut.

Acte penitencial dels GOA.

Disabte 13 de febrer, a les 10 h, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona, per travessar la Porta Santa i experimentar els fruits de la misericòrdia divina. Celebració penitencial amb confessió particular i celebració de l'eucaristia. Acte obert a tothom.

Basílica de la Mare de Déu de la Mercè

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dimarts [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escan-

dinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Misericòrdia i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mínims.

4. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / SI 1Cr 29,10-12 / Mc 6,7-13]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fundador; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, verge dominicana;

sant Josep de Leonessa, prevere caputxí.

5. ■ Divendres [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr. patrona de Calaf.

6. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.). [Is 6,1-2a.3-8 / SI 137 / 1C 15,1-11 / Lc 5,1-11]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

Diuenge IV de durant l'any

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, sinó, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

▶ Salm responsorial (70)

R. *Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.*

En vós m'empari, Senyor, / que no en tingui un desengany. / Deslliureu-me, traieu-me del perill, / vós que sou bo; escolteu i salveu-me. R.

Sigueu el meu castell de refugi, / la meua roca salvadora. / Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. R.

Vós sou la meua esperança, Déu meu, / he confiat en vós, Senyor, des de petit. / Vós em traguéreu de les entranyes de la mare, / acabat de néixer em vaig emparar en vós. R.

D'un cap a l'altre del dia / els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu; / m'instruïu, Déu meu, des de petit, / i encara avui us proclamo admirable. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13)

Germans, el qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veïssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment coneixem només en part; després coneixerem del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafarnaüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.» Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidón. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.» En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 1,4-5.17-19)

En los días de Josías, recibí esta palabra del Señor: «Antes de formarte en el vientre, te escogí; antes de que salieras del seno materno, te consagré: te nombré profeta de los gentiles. Tú cíñete los lomos, ponte en pie y díles lo que yo te mando. No les tengas miedo, que sino, yo te meteré miedo de ellos. Mira; yo te convierto hoy en plaza fuerte, en columna de hierro, en muralla de bronce, frente a todo el país: frente a los reyes y príncipes de Judá, frente a los sacerdotes y la gente del campo. Lucharán contra ti, pero no te podrán, porque yo estoy contigo para librarte.»

Oráculo del Señor.

▶ Salmo responsorial (70)

R. *Mi boca anunciará tu salvación.*

A ti, Señor, me acojo; / no quede yo derrotado para siempre; / tú que eres justo, líbrame y ponme a salvo, / inclina a mí tu oído, y sálvame. R.

Sé tú mi roca de refugio, / el alcázar donde me salve, / porque mi peña y mi alcázar eres tú, / Dios mío, líbrame de la mano perversa. R.

Porque tú, Dios mío, fuiste mi esperanza / y mi confianza, Señor, desde mi juventud. / En el vientre materno ya me apoyaba en ti, / en el seno tú me sostenías. R.

Mi boca contará tu auxilio, / y todo el día tu salvación. / Dios mío, me instruíste desde mi juventud, / y hasta hoy relato tus maravillas. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,31-13,13)

Hermanos:

El amor es paciente, afable; no tiene envidia; no presume ni se engríe; no es maleducado ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad. Disculpa sin límites, cree sin límites, espera sin límites, aguanta sin límites. El amor no pasa nunca. ¿El don de profecía?, se acabará. ¿El don de lenguas?, enmudecerá. ¿El saber?, se acabará. Porque limitado es nuestro saber y limitada es nuestra profecía; pero cuando venga lo perfecto, lo limitado se acabará.

Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre acabé con las cosas de niño. Ahora vemos confusamente en un espejo; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es por ahora limitado; entonces podré conocer como Dios me conoce. En una palabra: quedan la fe, la esperanza, el amor: estas tres. La más grande es el amor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,21-30)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a decir en la sinagoga: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír». Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de sus labios. Y decían: «¿No es éste el hijo de José?» Y Jesús les dijo: «Sin duda me recitaréis aquel refrán: "Médico, cúbate a ti mismo"; haz también aquí en tu tierra lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaüm.»

Y añadió: «Os aseguro ningún profeta es bien mirado en su tierra. Os garantizo que en Israel habla muchas viudas en tiempos de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses, y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías, a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos habla en Israel en tiempos del profeta Eliseo; sin embargo, ninguno de ellos fue curado, más que Naamán, el sirio.»

Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo empujaron fuera del pueblo hasta un barranco del monte en donde se alzaba su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y se alejaba.

COMENTARI

Jesús ha vingut a portar «Any de gràcia» per a tothom

Gran revelació! L'elecció divina precedeix fins i tot la pròpia existència humana: *Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta destinat a les nacions.*

La crida de Déu és prèvia a tota cronologia: des de l'eternitat Déu té un projecte per a cadascú.

La nostra missió avui és la mateixa de Jeremies: Vés a dir-los tot el que Jo et manaré. No tinguis por! No et podran abatre perquè Jo et faré costat.

*Quin missatge cal proclamar avui al món?
Que tot valor és res quan manca l'amor.*

Si tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels, però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets.

De quin «amor» parla l'Apòstol quan diu que «mentrestant subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor; però de tots tres l'amor és el més gran»?

Parla de l'amor però pensa en Jesucrist, imatge perfecta del Déu que és amor (1Jn 4,8).

L'amor és descrit amb una sèrie de qualitats que més aviat compendien totes les virtuts. Pau no qualifica l'amor de «carisma-do» sinó de camí incomparablement més gran. Perquè cap carisma és del tot necessari per a tothom sinó que les manifestacions de l'Esperit que cadascú rep són en bé de tots (1Co 12,7).

Però el camí incomparablement més gran de l'amor sí és del tot necessari per a tothom.

Jesús talla la lectura d'Is 61,2 precisament quan el text parla del dia que el nostre Déu farà justícia o dia de venjança del nostre Déu, interpretant-ho com dues actituds contraposades: any de gràcia per als jueus i dia de venjança divina per als nojueus.

Però Jesús no porta any de gràcia del Senyor per a uns (jo i els meus) i dia de venjança divina per als altres (els meus enemics) sinó any de gràcia per a tothom amb la seva misericòrdia.

Mn. José Luis Arín